

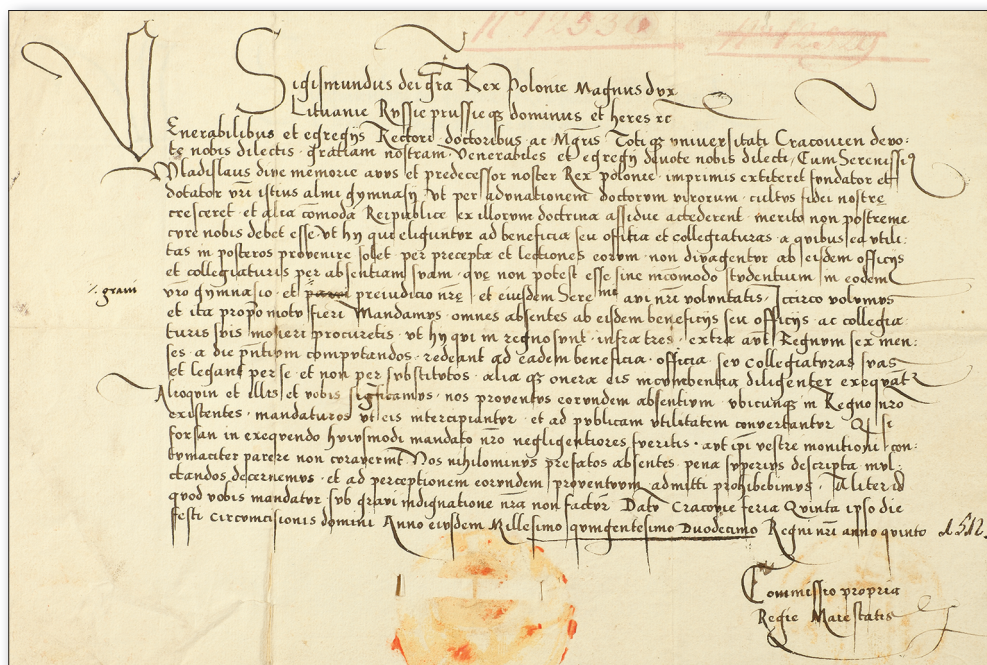
JAN Z NIESZKOWEJ zwany Nieszkowita

(zm. 26 XII 1523 r.)

Jan z Nieszkowej koło Nowego Sącza (Nieszkowita), doktor prawa, podżupek wielicki (1504) był bratem Katarzyny Stróžki, Jadwigi, żony wójta w Stróży i Heleny Gajowej.

Doktorat prawa zdobył w 1507 r. Podjął starania o uzyskanie Katedry Praw Nowych. Zapewne wskutek odmowy władz uczelni instalowania go na probostwo w Luborzyca, będące uposażeniem tej katedry, zwrócił się do papieża o uzyskanie prowizji. W związku z tym przebywał w Rzymie w latach 1510–1512. Rachunki prokuratora uniwersytetu Mikołaja z Koprzywnicy wskazują, że spór Jana z uniwersytetem generował spore koszty. Władze uczelni zwróciły się nawet z prośbą o pomoc do Zygmunta I. Król 30 grudnia 1511 r. wydał przeciw niemu mandat, nakazując zaniechania starań w Kurii Rzymskiej o uzyskanie Katedry *Novorum Iurium*.

Jan z Nieszkowej należał do grupy profesorów, którzy zaniedbywali obowiązki dydaktyczne. Mandatem z 1 stycznia 1512 r. Zygmunt I wezwał profesorów lekceważących wykłady do podjęcia obowiązków pod rygorem utraty beneficjów. Jan zasto-

Dyplom Zygmunta I Starego z 1 I 1512 r., w którym wezwał profesorów do podjęcia wykładów (AUJ akt. pap. 12530)

sował się do polecenia, skoro od 1514 r. występował na kartach akt rektorskich i konkluzji uniwersyteckich jako obecny w Krakowie. W 1517 r. pełnił funkcję prepozyta Kolegium Prawniczego. W latach 1519–1520 posiadał altarię św. Tomasza w katedrze krakowskiej (druga ministeria), po czym w latach 1520–1523 był plebanem w Luborzycy. W 1522 r. określany był mianem *bullatus doctor*, co miało wskazywać, że doktorat obronił w Rzymie.

W latach 1509–1521 był kustoszem kolegiaty sądeckiej, a także tamtejszym archidiakonem i prepozytem. Proboszczem w Myślenicach był już w 1506 r., choć niewykluczone, że pleban myślenicki Nieszkowski, wzmiankowany w 1489 r., to postać tożsama z Janem z Nieszkowa. Podczas jego posługi w parafii myślenickiej powstało Bractwo Kapłańskie NMP, zatwierdzone przez biskupa Jana Konarskiego w 1513 r., oraz toczył się spór o dziesięciny ze wsi Pasimiechy. Był także altarystą św. św. Fabiana i Sebastiana w kościele Mariackim (od 1513 r.), św. Agnieszki w kościele Mariackim (drugie ministerium, 1522–1523) oraz św. św. Piotra i Pawła w Wieliczce (1516–1523).

Boże Narodzenie 1523 r. spędzał w Myślenicach z racji dorocznej kolędy. Dnia 26 grudnia 1523 r. został uprowadzony z prywatnego domu myśleniczanina przez Wołochów i zamordowany.

BJ rkps 248 k. 3v, 91v–93; BJ rkps 5359 II t. 9 k. 27–28v; AR 1 nr 2574, 2575, 2577; CDUC 4 nr 325, 326; Concl. Univ. nr 171, 188; Wypisy Wawel 1501–1515 nr 254 przyp. 2; Michalewiczowie 5/1 nr 27 s. 47, 5/2 nr 112 s. 99; S. Morawski, *Sąddeckizna*, cz. 2, Kraków 1865, s. 280, 354; M. Piela, *Myślenice w okresie staropolskim (do 1772 roku)* [w:] *Myślenice. Monografia miasta*, red. T. Gąsowski, Myślenice–Kraków 2012, s. 173–174.

Maciej Mikuła